

Bumba funnin í Vági

Teir, sum gróvu út fyri nýggja sambylinum, fingu ein hvøkk seinnapartin mikudagin, tá ið teir komu í okkurt hart, og tað vísti seg at vera - ein bumba

ÁKI BERTHOLDSEN

Arbeiðið at grava út fyri eldrasambýlinum í Vági er steðgað fyrribils.

Og tað av eini heilt serligari orsök.

Tí seinnapartin mikudagin komu teir fram á eina bumbu mitt í stykkinum, teir gróvu út.

—Eg visti av ongum fyrr enn hon kom undan í moldini, sigur Martin Dalá, sum koyrdi maskinuna, ið gróv stykkið út.

Hann sigur, at hann hvakk við, tí hann varnaðist beinanvegin, at hetta mátti vera ein bumba.

—Tað var so stórt og ógvusligt, at tað kundi bara vera dottið niður úr luftini, tí ongin kann hava borið nak-

að so tungt niðan í hagan, har ongin vegur var.

—Hon var umleið ein hálvan metur undir. Hon stóð upp eftir enda við tí spísku endanum niður í jørðina.

Bumban er stór, hon er mæld til at vera 113 cm long og 35 cm í diametur og hon er mett at viga ikki minni enn 150 kilo.

Har var onki at gerauttan at steðga útgreivstrinum beinanvegin og at boða lög-regluni frá.

Lögreglan hevur nú byrgt økið av og stendur vakt uppi yvir henni, so at ongin skal koma ov nær.

Marinustøðin kannar málið

Marinustøðin hevur fingið

—Bumban, sum vágbingar nú hava grivið seg fram á mitt í grundstykkinum, sum eldrasambýlið skal byggja á, vigar ikki minni enn 150 kilo. Marinustøðin hevur nú yvirtikið málið og fer at gera av, hvat skal gerast við hana Myndina tók Heri Mortensen

boð um bumbuna og nú hevur manningin har yvirtikið málið

Fólk frá marinustøðini fór til Vágs í gjár at kanna bumbuna, og áðrenn tað er gjørt, er óvist, hvat teir gera við hana.

Tað er ivasamt um hon verður sprongd, tí hús standa ov tætt við.

Møguliga verður bumban skrúva sundur á staðnum so ongin vandi stendst av henni.

Á marinustøðini vænta teir, at teir kunnu loysa málið við tí fólk, sum teir hava

í landinum.

Men møguliga verður neyðugt at fáa bumbuserfrøðingar niðri frá.

Nær arbeiða upp á eldrasambýli kann verða tikið upp aftur er tískil óvist.

Ikki óvantað

Fyri so vitt kemur tað ikki óvantað fyri vágbingar, at ein bumba liggur í haganum úti á Marknoyri í Vági.

Tí eldri vágbingar minnst væl, tá ið bumban varð kastað.

So frægt, sum vit hava fingið upplýst, var tað 2.

juni 1942, at ein týskur bumbuflúgvvari fleyg inn yvir Vág og slepti fyra bumbum.

Tær dattu allar niður í haganum úti á Marknoyri, uttanfyri bygðina. Men tað hoyrdust bara triggir brestir.

Síðani hava vágbingar mangan hugsað um, hvat mundi bliva av teirri seinastu bumbuni.

Men tað vita teir so nú...

Ikki røra

Bumban, sum vágbingar funnu mikudagin, sigur okkum, at tað enn kunnu

liggja ótespiligar leivdir frá krignum ymsastaðni.

Men hóast tað er sagt so ofta, er tað vert at endurtaka, at finna fólk nakað, sum kundi líkist eini bumbu, ella onkrum øðrum, sum kann spreingjast, heitir marinustøðin staðiliga á tey um ikki at røra tað, men at boða lögregluni frá sum skjótast. Tað er avgjørt ikki ráðiligt, at ókunnug fólk fara sjálvi at fonglast við slíkar lutir, tí tað er at seta seg sjálfvan, og kanska onnur, í beinleiðis lívsvanda.

Vísti sína ónøgd við Eyðun Viderø

—Eg havi ikki so nógvar mátar, eg kann vísa mína ónøgd við Eyðun Viderø uppá. Men nú fekk eg møguleikan og so brúkti eg hann, sigur Hendrik Old

ÁKI BERTHOLDSEN

Tá ið lögtingið í gjáramorgunin skuldi avgera, um Eyðun Viderø kundi taka sæti á tingi, fyri John Petersen, sum hevur sagt tingssessin frá sær, hendi nakað heilt óvanligt.

Tað var ein lögtingmaður, sum atkvøddi ímóti, at Eyðun Viderø slapp á ting.

Atkvøðuna átti Hendrik Old, lögtingsmaður fyri

Eyðun Viderø, og restin av formannskapinum í tinginum, hava havt eina so ússaliga tøðu mótvægis mær, at eg var noyddur at brúka tann møguleikan eg hevði, at mótmæla, sigur Hendrik Old

javnadarflokkinum.

Hendrik Old sigur, at tað

var ein heilt ávís orsök til at hann atkvøddi ímóti, at

Eyðun Viderø fekk sæti á tingi.

Eyðun Viderø er limur í formannskapinum hjá lögtinginum.

—Eg atkvøddi ímóti fyri á tann hátt at vísa mína ónøgd við arbeiðslagið hjá formannskapinum í tinginum, og eisini við leiklutin hjá Eyðuni Viderø, sigur Hendrik Old.

—Formannskapurin í tinginum, íroknað Eyðun Viderø, hevur havt eina so ússaliga tøðu mótvægis mær, at eg føldi meg noyddan at vísa mína ónøgd, sigur javnadartingmaðurin.

—Men vit tingmenn hava ikki so nógvar møguleikar at vísa okkara misnøgd.

—So tá ið eg fekk hendan møguleikan, tók eg hann.

—Tað var orsøkin til, at eg atkvøddi ímóti at Eyðun Viderø fekk sæti á tingi.

Hendrik Old leggur afturat, at tað hevur púra onki við hitt málið at gera, nevniliga tað, at John Petersen hevur sagt sessin frá sær, ella orsøkirnar til tað.

Fekk onki at vita

Hendrik Old sigur, at tað, sum hann er serliga argur inn á formannskapin í tinginum um, er arbeiðslagið, tá ið kostnaðarendurgjaldið hjá nøkrum tingmonnum var til viðgerðar.

—Tað, sum eg eri sera misnøgdur við, er, at formannskapurin vil ikki geva mær innlit í míni egnu við-

urskifti, sigur Hendrik Old.

—Formannskapurin bað lögtingsskrivstovuna um eina meting av mínum viðurskiftum. Niðurstøðan hjá Lögtingsskrivstovuni er, at míni viðurskifti eru flagi.

—Hendrik Old sigur, at hetta hevur onki at gera við spurningin um sjálvt kostnaðarendurgjaldið.

—Hetta er eitt prinsippmál um at eg, eins og øll onnur, má hava sjalvsagdan rætt til at fáa innlit í míni egnu viðurskifti.

Hann sigur, at hann bað Lögtingsskrivstovuna um eitt avrit av svarinum til formannskapin. Men hon svaraði, at niðurstøðan varð bara latin tí, sum hevði biðið um hana, nevniliga formannskapinum.

Men formannskapurin sigur seg ikki hava viðgjørt nakað og vísir annars til tagnarskylduna.

Og tað er hetta, sum Hendrik Old heldur verða heilt burdurvið.

—Tað er ófatiligt, at eg ikki kann fáa innlit í míni egnu viðurskifti, ikki minst tá ið fjølmiðlamir kunnu fáa tað.

Lögtingsmaðurin heldur, at tað hevur týðning at tann grundreglan verður vird, at ein altíð kann fáa innlit í síni egnu viðurskifti. Hetta er grundleggjandi ímóti míni rættarkenslu og tað má eg mótmæla, sigur hann.